

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/78/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114223366
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114223366.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a členov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti B.: C., nar. XX.XX.XXXX a V., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, deti rodičov: matky, MUDr. C. B., bytom R. XXXX/XA, Trenčín, právne zastúpenej JUDr. Jánom Kanabom, advokátom so sídlom J. Zemana 3141/101, Trenčín a otca, MUDr. K. B., trvale bytom R. XXXX/XA, V., právne zastúpeného JUDr. Martin Bartko a JUDr. Silvia Bartková, advokáti, Piaristická 6667, Trenčín, o návrhu otca na uloženie výchovných opatrení a o zmenu zastupovania a spravovania majetku mal. detí, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 02. októbra 2015, č.k. 26P/212/2014-500, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výrokoch I., II., III. a VI. **p o t v r d z u j e.**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil mal. deťom B., C., nar. XX.XX.XXXX a V., nar. XX.XX.XXXX a ich rodičom výchovné opatrenie uložením povinnosti podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v akreditovanom subjekte Orchidea, nezisková organizácia so sídlom v Prievidzi, Necpalská cesta 32. Akreditovanému subjektu uložil, aby počas výkonu tohto rozhodnutia v mesačných intervaloch informoval súd o priebehu poradenstva. Právo zastupovať mal. deti B., mal. C. a mal. V. a spravovať ich majetok majú obaja rodičia. Týmto sa vo výrokovej časti o zastupovaní a spravovaní majetku mal. detí zmenil rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 12C/126/2011-173 zo dňa 10.12.2012 v znení rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/62/2013-219 zo dňa 18.4.2013. Návrh otca na uloženie povinnosti rodičom zaplatiť náklady za služby poskytnuté akreditovaným subjektom a návrh otca na predbežnú vykonateľnosť zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol, že maloleté deti pochádzajú z manželstva svojich rodičov, ktoré bolo rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 12C/126/2011-173 zo dňa 10.12.2012 v znení rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/62/2013-219 zo dňa 18.4.2013 rozvedené, mal. deti boli zverené na čas po rozvedení do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich zastupuje a spravuje ich majetok. Otca detí súd zaviazal povinnosťou platiť výživné, na mal. C. vo výške 190 eur mesačne a na maloletého V. vo výške 260 eur mesačne. Matku dieťaťa súd zaviazal povinnosťou informovať otca detí elektronickou formou pravidelne vždy jedenkrát do týždňa v každom mesiaci kalendárneho roka o zdravotnom stave maloletých detí, o ich záujmových aktivitách a priebežne mu podávať správy o aktuálnych mimoriadnych podstatných veciach, týkajúcich sa maloletých detí, počínajúc právoplatnosťou výroku o rozvedení manželstva účastníkov. Súčasťou rozsudku bol aj výrok o tom, že otcovi detí sa výkon jeho styku s maloletým C. a V. pozastavuje. Dôvodom pozastavenia styku mal. detí s otcom bolo uznesenie Okresného súdu v Trenčíne sp.zn. 0Tp 102/2011-25 zo dňa 7.10.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3Tp0/307/2011-36

zo dňa 11.10.2011, na základe ktorého otec detí nebol v trestnom konaní pre týranie blízkej a zverenej osoby vzatý do väzby, za súčasného prijatia písomného sľubu otca a za súčasného uloženia zákazu akéhokoľvek styku a kontaktu s matkou a maloletými deťmi a zákazu priblížiť sa k týmto na vzdialenosť menšiu ako 5 m, ako aj zákazu vstupovať do nehnuteľnosti na adrese pobytu matky a mal. detí. V trestnom konaní, ktoré bolo voči otcovi detí a právoplatne skončené dňa 17.9.2014, bol otec detí uznaný vinným za spáchanie zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktorého sa dopustil voči matke detí. V súčasnosti maloleté deti žijú v spoločnej domácnosti s matkou detí. Maloletý C. bude mať 12 rokov, navštevuje šiesty ročník základnej školy. Maloletý V. má 10, je žiakom piateho ročníka základnej školy a má zdravotné problémy. Vzťahy mal. detí s ich otcom sú vážne narušené, s otcom sa nestýkajú už štvrtý rok a styk detí s otcom nie je súdne upravený. Deti otca odmietajú, rovnako ako aj starých rodičov z otcovej strany, ktorí podobne ako ich otec majú snahu o vyhľadávanie kontaktu s deťmi a obnovenie vzťahu s nimi, avšak nevhodným spôsobom, čakáním pred školou, využitím momentu prekvapenia u detí, fotením, prenasledovaním a pod. Matka má obavu v prípade obnovenia stretávania sa detí s otcom, o zhoršenie psychického vývoja maloletých detí, ktoré v súčasnosti žijú síce len s jedným rodičom, ale v stabilizovanom prostredí. Otec sa podaným návrhom domáhal uloženia výchovných opatrení, zmeny práva zastupovať maloleté deti, uloženia povinnosti platiť náklady za služby poskytované akreditovaným subjektom, s tým, že požiadal súd o vyslovenie predbežnej vykonateľnosti rozsudku. V danej veci mal súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním za preukázané, že vzťahy medzi rodičmi maloletých detí a vzťahy medzi mal. deťmi a ich otcom sú vážne narušené. Otec sa s maloletými deťmi nestretáva viac ako tri roky, pričom od roku 2011 do 17.9.2014 z dôvodu vedenia trestného konania proti nemu pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby, ktorý spáchal proti matke mal. detí. Dňa 22.10.2014 otec podal na tunajší súd návrh na úpravu styku s maloletými deťmi, konanie ktoré je vedené pod sp. zn. 31P/247/2014 a doposiaľ nie je právoplatne skončené. Z vykonaného dokazovania, a to zo záverov znaleckého posudku PhDr. Marty Halašovej je zrejmé, že deti vnímajú pokus otca o obnovenie styku zo strany otca negatívne, a to z dôvodu ich "nastavenia" proti otcovi, ktorý je odsúdený za týranie matky v jej výchovnom prostredí a tiež z dôvodu nevhodného spôsobu kontaktu, ktorý zvolil otec detí. Ďalej z posudku vyplynulo, že matka k obnoveniu vzťahu s otcom detí neprispieva, pričom z jej strany však nejde o obštrukciu, ale jej nesúhlas je odôvodnený prežitými negatívnymi skúsenosťami, je presvedčená, že stretávanie otca s deťmi na deti vplyva nepriaznivo, že deti si pamätajú, ako ju otec týral, pamätajú si ako ich bil a ako trpeli výkyvmi v jeho správaní. Zo znaleckého posudku PhDr. Halašovej ďalej vyplynulo, že otec svoje neuvedomované pocity biologickými rodičmi zanechaného dieťaťa mohol kompenzovať prejavovaním neprimeraného sebavedomia, sebaapresadzovania, podriaďovaním ostatných členov rodiny a vyžadovaním bezvýhradnej poslušnosti (reflexiou na túto tendenciu u oboch detí môže byť vyjadrený názor, že najdôležitejšie je poslúchať). Zo záverov znaleckého posudku, kde znalkyňa odpovedá na súdom položené otázky, vyplynulo, že v záujme maloletých detí nie je vhodné pokračovať v odlúčení od otca, je potrebné ich vzťahy reparaovať, pričom znalkyňa uviedla, že deti nie sú schopné zmeniť svoj postoj k otcovi, ak postoj nezmení matka a ak nebude tento svoj zmenený postoj prezentovať. Znalkyňa tiež vo svojom znaleckom posudku uvádza, že u otca bola zistená labilná emotivita, čo môže súvisieť s opisovanými výkyvmi v jeho správaní, otec nereflektuje matkine pocity, jej minulé i súčasné strádanie a trápenie, neocneňuje jej dobrú starostlivosť o deti (deti sú relatívne zdravé a dobre sa učia), v súčasnosti vyvíja na ňu nátlak - pokiaľ ide o vyčerpávajúce informácie o deťoch, kontroluje ju a sponchyňuje jej starostlivosť o deti. Z vyjadrenia otca či už písomného, alebo ústneho na pojednávaní i z vyjadrenia matky detí je zrejmé, že spáchanie zločinu týrania blízkej osoby, inak povedané spáchaného domáceho násillia na svojej manželke a matke detí otec neoľutoval, neuvedomil si, že týmto trestným činom spáchaným voči matke detí sa dopustil súčasne aj nepriameho násillia voči svojim maloletým deťom. Na základe uvedeného mal súd za to, že k zmene správania matky ako obeť trestného činu týrania je potrebná v prvom rade zmena správania sa otca detí, priznania si jeho podielu viny na súčasnej situácii, ktorý je omnoho významnejší ako podiel zodpovednosti matky za to, že vzťahy medzi otcom a deťmi nefungujú a deti sa odmietajú s otcom stretávať. Matka detí je tá, ktorá sa vyrovnáva s vážnymi traumami, ktoré jej otec detí trestným činom spôsobil, a ktoré mali dopad aj na psychický vývoj detí a rozpad rodiny. Vzhľadom na uvedené súd zastával názor, že je potrebná reparácia vzťahov v rodine účastníkov a za účelom takejto reparácie, najmä vzájomných vzťahov medzi rodičmi a vzťahu medzi otcom a deťmi je potrebné absolvovať individuálnu psychoterapiu všetkých členov pôvodnej rodiny, s tým, že otec má terapiu podstúpiť ako prvý, čo je zrejmé i zo záverov znaleckého posudku. Podľa názoru súdu, bude záležať predovšetkým od schopnosti a ochoty otca dosiahnuť želané ciele, za ktoré v jeho prípade súd považoval uvedomenie si rozsahu svojej zodpovednosti za narušenie vzťahov s maloletými deťmi, uznanie matky ako dobrého rodiča a ocenenie jej dobrej starostlivosti o deti, zlepšenie komunikácie s matkou detí ohľadne výchovy maloletých detí, osvojenie si rodičovských zručností vo

vzťahu k maloletým deťom, príp. ďalšie. Matka sa zasa musí vyrovnáť s vážnymi traumami, ktoré jej a jej deťom otec spôsobil, v prípade pozitívnych reakcií detí na osobu otca neprejavovala nesúhlasné reakcie, v prípade konštruktívnej snahy otca o obnovenie vzťahu s deťmi, ktorý je v ich záujme, tomuto napomáhala a podporovala ho. Vzhľadom na intenzitu narušenia vzťahov v rodine účastníkov, nemožno tieto vzťahy reparaovať bez odbornej pomoci psychológa, čo je zrejmé i zo záverov znaleckého posudku. Úlohu výchovných opatrení vo vzťahu k maloletým deťom videl súd v obnovení ich vzťahu s otcom, ktorý bude v záujme mal. detí. Na základe uvedeného súd uložil výchovné opatrenie matke, otcovi i obom maloletým deťom a to v akreditovanom zariadení Orchidea, n.o., s tým, že časovo neobmedzil trvanie výchovného nariadenia, ani neurčil, v akých časových intervaloch sa majú rodičia s maloletými deťmi do zariadenia dostaviť. Toto by malo byť podľa názoru súdu úlohou akreditovaného zariadenia, ktoré vypracuje pre daný prípad individuálny plán, s tým, že bude súdu v mesačných intervaloch podávať správy o priebehu výchovných opatrení, na základe ktorých súd zhodnotí ich účinnosť. Súd tiež poukázal na to, že v danej veci nepovažoval za potrebné v zmysle návrhu otca, uložiť matke detí povinnosť priviesť mal. deti do akreditovaného subjektu a umožniť odborné poradenstvo v rozsahu a forme stanovenej odborným subjektom, nakoľko táto jej povinnosť je obsiahnutá v uloženej povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu. Čo sa týka návrhu otca na uloženie povinnosti rodičom hradiť náklady za služby akreditovaného zariadenia, súd neuložil, z dôvodu, že takáto povinnosť rodičom zo zákona o rodine nevyplýva. O zmene zastupovania maloletých detí a spravovaní ich majetku súd rozhodol v zmysle § 28 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia, pričom otec detí nebol svojich rodičovských práv a povinností pozbavený, ani mu nebol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený, s výnimkou pozastavenia výkonu jeho styku s mal. deťmi počas trvania trestného stíhania, ktoré bolo skončené. Návrh otca na vyslovenie predbežnej vykonateľnosti u tohto rozsudku považoval súd za nedôvodný. Súd mal za to, že v danej veci účastníkom konania aktuálne nebezpečenstvo ťažko nahraditeľnej alebo značnej ujmy nehrozí, a preto mu nepriznal takýto účinok a návrh otca na vyslovenie predbežnej vykonateľnosti rozsudku zamietol.

O náhrade trov konania účastníkov bolo rozhodnuté v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., nakoľko ide o konanie, ktoré je možno začať i bez návrhu.

Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka mal. detí, v ktorom žiadala, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že návrh v celom rozsahu zamietne, prípadne zamietne návrh v časti zmeny zastupovania a spravovania majetku mal. detí a v časti uloženia ochranných opatrení tieto uloží otcovi maloletých detí. Odvolaním napadnuté rozhodnutie považovala za právne i vecne nesprávne, pretože je v rozpore s objektívnym skutkovým stavom predmetnej veci a nie je v záujme maloletých detí. Mala za to, že okresný súd nezdôvodnil dostatočne svoje rozhodnutie, čo má za následok jeho nepreskúmateľnosť. Nie je jasné, prečo sa má podrobovať výchovným opatreniam ona, ktorá bola obeťou tyrania a maloleté deti, ktoré boli obeťou sekundárnou. V trestnom konaní, ktoré bolo vedené voči otcovi maloletých detí, Okresný súd Trenčín v konaní k sp.zn. 2T/52/2012 rozhodol tak, že MUDr. B. uznal vinným pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 os. I písm. a), b), ods. 2 písm. d) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. Hneď v niekoľkých záverov znaleckých posudkov je uvedené, že to bol práve otec maloletých detí, ktorý v záťažových situáciách neadekvátne reagoval, často kričal a trestal deti spôsobom, ktorý nie je v medziach normálu, čo deti popisovali ako situáciu, keď otcovi prepne. Okresný súd ďalej v rozsudku zo dňa 1.7.2014 skonštatoval, že z celkovej situácie v rodine je zrejmé, že v tejto nie je zdravá atmosféra, sú prítomné pravidelné hádky, ktoré však súd neposúdil ako bežné hádky v rodine a tiež to, že je pravdou, že obžalovaný rieši výchovné problémy s mal. deťmi mimo hraníc bežného správania rodiča, ktorý má výchovne pôsobiť na dieťa a jeho reakcie na určité situácie, ktoré popisovali nielen matka detí, ale aj deti samotné, nie sú v súlade s bežným správaním sa otca v záťažovej situácii. Z opakovaných vyjadrení otca je rovnako zrejmé, že sa v trestnom konaní nič nepreukázalo, teda žiadny skutok jeho ako otca, ktorým by deťom fyzicky alebo psychicky ubližoval sa nestal, a teda ani s odstupom času si neuvedomuje, čo matke a maloletým deťom spôsobil a stále svojím správaním spôsobuje. Otec aj toho času vyhľadáva prítomnosť matky a nerešpektuje obmedzenia spočívajúce v zákaze priblíženia sa k nej. Otec preukázal, že vyhľadáva prítomnosť detí, tieto si dokonca nahráva, fotí, tak ako aj matku. Sám otec predložil fotky, ktoré vyhotovil okresnému súdu. Po tom, ako advokát matky tejto poradil zaznamenávanie si cesty z práce domov a podarilo sa matke odfotiť otca vo svojej prítomnosti, podal otec trestné oznámenie na advokáta matky. Do spisu predložil opätovne sám fotky už nie detí, ale matky maloletých detí ako táto kráča po ulici s tým, že to matka vyhľadáva jeho prítomnosť, čo je s ohľadom na postoj matky k otcovi, ktorá sa otca bojí, možné považovať za absurdné. V konaní 26P/232/2012 znalkyňa Homoľová uviedla na pojednávaní, že správanie otca, jeho nepredvídateľné kontaktovanie maloletých, je nevhodné, pre

maloletých otravné a vedie k ešte väčšiemu prehlbovaniu odporu maloletých detí voči otcovi. Odporučila otcovi, aby s takýmto konaním prestal. Výsledkom rady odborníka je, že otec konanie ešte vystupňoval a začal vyhľadávať aj matku maloletých. Maloleté deti boli podrobené už množstvu sedení so znalcami ZP číslo 04/2012 PhDr. Fraňeka, ZP č. 27/2013 Mgr. Bulla, ZP č. 4/2014 PhDr. Homolovej, ZP č. 35/2012 PhDr. Jančárovej, PhDr. Halašovej ZP č. 34/2015, a ani jeden so znalcov neuviedol, že by matka alebo deti mali byť vinníkmi vzniknutej situácie. Okresný súd si na jednej strane osvojil, že je prioritne potrebná zmena správania otca, potreba priznania si jeho chýb, podielu viny, ktorý je významnejší ako podiel iných. Uznal, že matka je obeť, ktorej spôsobil otec traumy, a táto mala dopad aj na maloletých, ale výchovné opatrenia uložil všetkým aj obetiam domáceho násillia a týrania. Otec opakovane uvádza potrebu naučenia sa akceptovania úlohy druhého rodiča. Je veľmi zložitú vysvetliť maloletým deťom, a aj matke, ktorá vie, čo prežívali, že akýmkoľvek rozhodnutím sa má naučiť rešpektovať rolu otca, tyrana, ktorý je nezmenený, lebo vinu popiera a možno horší, lebo sa cíti ukrivdený a zo všetkého viní matku a jej rodinu. Z rozhodnutia ako takého nie je jasné, k akému cieľu majú výchovné opatrenia uložené maloletým a matke viesť a má za to, že sú s ohľadom na všetky okolnosti necitlivé a neprimerané, čo je v rozpore s Čl. 32 Listiny základných práv a slobôd a Čl. 3 a Čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Maloleté deti nechcú zmenu aktuálnej situácie. Nechcú sa s otcom stretávať. Majú vynikajúce výsledky v škole, nestránia sa kontaktu s inými deťmi, nemajú zdravotné komplikácie, čo je následok momentálnej rodinnej situácie. Stav detí v období, kedy sa stretávali s otcom je zaznamenaný v zdravotnej dokumentácii detí. Maloletí mali byť vypočutí na pojednávaní, čo navrhovala. S ohľadom na postoj kolízneho opatrovníka, ktorý hájil záujem otca, vzniesla aj námietku zaujatosti voči Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, ktorá nebola nijako vyhodnocovaná. Postoj otca k celkovej situácii preukazuje aj jeho vyjadrenie na pojednávaní, kedy prostredníctvom advokátky uviedol, že ak sa situácia nezmení, budú deti matke odobraté do ústavnej starostlivosti. Pokiaľ ide o návrh o zmenu zastupovania a spravovania majetku maloletých, tu okresný súd nevykonal žiadne dokazovanie. Pritom ona predložila rozsiahlu mailovú komunikáciu, preukazujúcu sklony otca k manipulovaniu, zhadzovaniu, dominanciu v bežných otázkach maloletých. Otec nevie komunikovať bez toho, aby ju nezačal urážať, vytykať jej drobnosti vo výchove maloletých, presadzovať svoje názory. Predložila aj poštu od otca zaslanú jej advokátovi, z ktorej je rovnako citeľná snaha zastrášať a manipulovať. Zmena rozsudku 12C/126/2011 je predčasná a mohla by byť namiesto v prípade absolvovania terapií otca s požadovaným výsledkom. Najviac má otec stále uložený zákaz priblíženia sa k jej osobe, a teda je nemožné, aby obidvaja rodičia za aktuálnej situácie mohli plnohodnotne spravovať spoločne majetok maloletých detí. Rozsudkom okresného súdu Trenčín 26P/212/2014 zo dňa 02.10.2015 bolo jednoznačne uprednostnené právo otca. Zároveň poukázala na Zákon o rodine, účinný od 1.1.2016, a to na čl. 5. Okresný súd už raz obmedzil styk maloletých s otcom, keďže to bolo v ich záujme a na tomto stave sa nič nezmenilo. Nie je teda pravdivé tvrdenie na strane 18 rozsudku v tom, že otcovi nebol výkon jeho rodičovských práv pozastavený. Na záver dodala, že znalkyňa PhDr. Homoľová odporučila individuálnu terapiu otca ako prvého. Nebola však následne jej poskytnutá možnosť klásť znalkyni otázky. Žiadala, aby bola znalkyňa na pojednávanie predvolaná, kde sa chcela pýtať práve na najvhodnejší postup výchovných opatrení. V znaleckom posudku sa primárne uvádza odborné poradenstvo u klinického psychológa. Okresný súd uložil odborné poradenstvo v akreditovanom subjekte Orchidea, ktoré je z Trenčína vzdialené 65 km a nebral opätovne ohľad na maloleté deti, pre ktoré nebude prospešné pravidelné cestovanie do Prievidze a späť. Cesta autobusom trvá 80 minút.

K podanému odvolaniu matky mal. detí sa písomne vyjadrili otec a kolízny opatrovník.

Otec maloletých detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v zmysle § 219 O.s.p., potvrdil. Uviedol, že s odvolaním matky nesúhlasí, tvrdenia v ňom uvedené považuje za nepravdivé a ničím nepodložené. Matka sa v podanom odvolaní účelovo vyjadruje veľmi všeobecne, vágne až neurčito, pretože na preukázanie svojich tvrdení nemôže predložiť žiadne dôkazy. Matka v úvode svojho odvolania uvádza, že „hneď v niekoľkých záveroch znaleckých posudkov“ má byť uvedené jeho neadekvátne správanie vo vzťahu k deťom. S týmto tvrdením matky nesúhlasí, matka zámerne neuvádza v akých posudkoch sa majú takéto závery nachádzať, pretože v žiadnom závere znaleckého posudku sa takéto závery nenachádzajú. Matka v podanom odvolaní stále zdôrazňuje trestné konanie, ktoré bolo voči nemu vedené. V tejto súvislosti dal do pozornosti, že napriek tomu, že matka maloletých detí na neho podala trestné oznámenie za údajné týranie ich maloletých detí a matky, po dôkladnom prešetrení bolo zistené, že žiadneho skutku, ktorým by ubližoval ich deťom sa nedopustil. Žiadny skutok, ktorým by mal fyzicky alebo psychicky ubližovať ich maloletým deťom, preukázaný nebol a nebol odsúdený za žiadny skutok spáchaný na deťoch. Pokiaľ matka v podanom odvolaní uvádza, že otec nerešpektuje obmedzenia spočívajúce v zákaze priblíženia sa k jej osobe, tak toto tvrdenie matky je hrubo nepravdivé a účelové, s cieľom poškodiť

ho a docieľiť jeho nepodmienečné odsúdenie. Predovšetkým zdôraznil, že v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/92/2014-777 zo dňa 17.09.2014, ktorým mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k matke maloletých detí na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa blízkosti jej obydľia je výslovne uvedené, že uvedená povinnosť neplatí v súvislosti s realizáciou rozhodnutia príslušných orgánov o styku jeho s maloletými deťmi. Snaží sa stretnúť aspoň na pár minút so svojimi deťmi či už pri ceste do školy alebo zo školy, avšak čestne prehlasuje, že žiadnym spôsobom nevyhľadáva matku mal. detí a dôsledne dodržiava vyššie uvedené obmedzenia, ktoré mu boli uložené v trestnom konaní. Matka však vyhľadáva jeho v mieste jeho súčasného bydliska na A. ulici, kde má v súčasnej dobe prenajatý byt. V podanom odvolaní matka poukazuje na viacero znaleckých posudkov, a to na znalecké posudky PhDr. Franeka, Mgr. Bullu, PhDr. Homoľovej, PhDr. Jančárovej, PhDr. Halašovej, pričom neuvádza ani len v akom konaní, a v akom období boli tieto posudky vypracované, iba konštatuje, že ani jeden zo znalcov neuviedol, že by „matka alebo deti mali byť vinníkmi vzniknutej situácie“. Predovšetkým k znaleckému posudku 04/2012 PhDr. Andreja Franeka, na ktorý matka v tomto konaní poukazuje, uviedol, že tento znalecký posudok, ktorý bol vypracovaný v trestnom konaní bol vypracovaný zákonne neprípustným spôsobom. Na základe toho je predmetný posudok, ako aj výpoveď znalca, ktorý tento posudok spracoval, z dôkazného hľadiska nulitná a nie je možné na takéto zistenia prihliadať v žiadnom súdnom konaní. K ostatným znaleckým posudkom (ktoré sú všetky súčasťou súdneho spisu) len v krátkosti uviedol, že znalecký posudok PhDr. Stely Jančárovej bol vypracovaný v konaní o rozvod manželstva, pričom znalkyňa vo svojom znaleckom posudku jednoznačne uviedla, že v psychickom prežívaní a správaní detí aktuálne nenašla príznaky postraumatickej stresovej poruchy, ktorá by sa s vysokou pravdepodobnosťou rozvinula, pokiaľ by maloletí boli týraní blízkou osobou. Uvedená súdna znalkyňa na pojednávaní dňa 10.09.2012 výslovne uviedla, že maloleté deti majú väzbu na otca, ale je potrebné, aby aj obidvaja rodičia prispeli k tomu, aby sa deti mohli s otcom stretávať. Súdom ustanovená znalkyňa výslovne uviedla na otázku, či je v záujme detí pretrvávanie tohto stavu úplného odlúčenia od detí, že rozhodne nie a doporučila, aby maloleté deti boli zverené do výchovy matky s tým, aby sa s otcom stretávali, pretože je potrebné odstrániť blok medzi nimi. Ďalej poukázal na znalecký posudok Mgr. Emila Bullu vypracovaný v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 2T/52/2012 ako i na znalecký posudok PhDr. Márie Homoľovej vypracovaný v konaní o úpravu styku starých rodičov, kedy znalkyňa po kompletnom psychologickom vyšetrení mal. detí odporučila výchovné opatrenia vo vzťahu k matke pre umožnenie kontaktu otca s deťmi a krátke stretnutia otca s deťmi za prítomnosti psychológa. Taktiež poukázal na znalecký posudok PhDr. Marty Halašovej vypracovaný v predmetnom konaní o uloženie výchovných opatrení. Uvedená znalkyňa znaleckým dokazovaním zistila, že v danej veci sú vhodné a potrebné výchovné opatrenia. Za závažné zistenie súdom ustanovenej znalkyne považuje zistenie, podľa ktorého rodičia aktuálne nie sme schopní zvládnuť svoju úlohu rodiča vo vzťahu k mal. deťom bez odbornej pomoci. Teda, nielen otec mal. detí, ale ani matka mal. detí nie je schopná zvládnuť svoju úlohu rodiča bez odbornej pomoci. Znalkyňa v predmetom znaleckom posudku výslovne uviedla, že matka neprispieva k obnoveniu vzťahu otca s mal. deťmi a deti nie sú schopné zmeniť svoj postoj k otcovi, ak postoj k otcovi nezmení matka a ak nebude tento svoj zmenený postoj prezentovať. Za veľmi závažné zistenie znalkyne považuje zistenie, že mal. deti nie sú schopné zvládnuť pokus o obnovenie styku s ním po takmer 4-ročnom odlúčení bez odbornej pomoci psychológa. Znalkyňa tiež zistila, že mal. C. a mal. V. by mohli trpieť syndrómom zavrhnutého rodiča, pričom uviedla, že výroky detí so syndrómom zavrhnutého rodiča je potrebné interpretovať veľmi opatrne, pretože výroky nie sú „formuláciou vlastných názorov dieťaťa“, ale indukovanými názormi a pozíciou programujúceho rodiča, ktoré dieťa nekriticky preberá. Za najdôležitejšie zistenie súdom ustanovenej znalkyne otec považuje zistenie znalkyne, že v záujme mal. detí nie je pokračovanie v ďalšom odlúčení od otca. Mal. deti majú právo svojho otca poznať, získať vlastné skúsenosti v kontakte s ním, mať živé aktuálne zážitky s identifikačným otcovským vzorom. Za ďalšie dôležité zistenie znalkyne považuje zistenie, že v posudzovanom prípade sú vhodné a potrebné výchovné opatrenia, práve ktorých nariadenia sa v konaní domáha. Znalkyňa uviedla, že je nevyhnutná dlhodobá intenzívna individuálna psychoterapia všetkých členov pôvodnej rodiny, teda rodičov aj detí, dlhodobá intenzívna rodičovská terapia a poradenstvo v certifikovanom pracovisku u rodičov a vybrané formy rodinnej terapie u všetkých členov širšej rodiny. K tvrdeniu matky o tom, že mal. deti mali byť na pojednávaní vypočuté uviedol, že právo maloletých detí sa k veci vyjadriť bolo jednoznačne súdom I. st. rešpektované, a mal. deti boli vypočuté v danom konaní ustanovenou znalkyňou PhDr. Martou Halašovou, a to dňa 12.08.2015. Pokiaľ matka v podanom odvolaní uvádza, že sa pokúša zastrašiť jej advokáta, tak táto informácia nie je pravdivá. Na tomto mieste uviedol, že matka sa snaží zastrašiť jeho právnych zástupcov a presvedčiť ich, aby ho ďalej nezastupovali a zároveň predložil list matky matky mal. detí adresované JUDr. Silvii Bartkovej. Čo sa týka novely Zákona o rodine účinnú od 01.01.2016,

uviedol, že podľa § 119b ods. 3 Zákona o rodine konania, o ktorých súd nerozhodol do 31.12.2015, sa dokončia podľa predpisu účinného do 31. decembra 2015. Tvrdenie matky maloletých detí uvedené v podanom odvolaní o tom, že výkon rodičovských práv otca bol pozastavený je opäť nepravdivé. Okresný súd Trenčín svojim rozsudkom č.k. 12C/126/2011-I73 zo dňa 10.12.2012 rozhodol ohľadne styku otca s mal. deťmi tak, že mu pozastavil výkon styku s maloletými deťmi, pričom Krajský súd v Trenčíne č.k. 4 Co/62/2013-219 zo dňa 18.04.2013 rozsudok súdu I. st. ako vecne správny potvrdil a vo svojom odôvodnení zároveň výslovne uviedol, že súd I. st. nesprávne aplikoval ustanovenie § 38 ods. 1 Zákona o rodine, správne ustanovenie vzťahujúce sa na pozastavenie styku otca s mal. deťmi do právoplatného skončenia trestného konania je ustanovenie § 25 ods. 3 Zákona o rodine. Na základe uvedeného je zrejmé, že jeho rodičovské práva otca skutočne pozastavené neboli. V závere svojho odvolania matka uvádza, že jej súdom I. st. nebolo umožnené klásť otázky znalkyni PhDr. Homolovej. Takéto tvrdenie matky sa opäť nezakladá na pravde.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení uviedol, že naďalej zastáva názor, že maloleté deti majú právo na starostlivosť a výchovu zo strany oboch rodičov. Úloha oboch rodičov je v živote dieťaťa nezastupiteľná. Rola otca je v živote detí dôležitá rovnako ako rola matky. V procese socializácie maloletého dieťaťa je v zásade nevyhnutná účasť oboch rodičov. Po rozpade rodiny s maloletými deťmi nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje deti k povinnosti rodičov ctíť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť - za riadnu výchovu detí - je prikázaná obom rodičom. Trestné konanie vedené proti otcovi maloletých detí bolo právoplatne ukončené bez preukázania viny voči maloletým deťom, v konaní nebol preukázaný žiaden skutok, ktorým by otec fyzicky alebo psychicky ubližoval deťom, teda pominuli dôvody obmedzenia uložených otcovi ako náhrada za väzbu, spočívajúcich v zákaze priblíženia sa k maloletým deťom. Nakoľko styk otca s deťmi sa nerealizoval dlhé obdobie, je nutné vzťah detí s otcom a jeho stretávanie sa s nimi obnoviť a budovať postupne. Aktuálne na Okresnom súde v Trenčíne je vedené i konanie začaté na návrh otca, o úpravu styku otca s maloletými deťmi. Uložené výchovné opatrenie je dôležitým krokom k ochrane maloletých detí. S maloletým C. a Ľubošom, ale i s rodičmi je potrebné pracovať dlhodobo a nakoľko sa v rodine vyskytol problém týrania, je potrebné, aby sa rodine venovali odborníci v akreditovanom subjekte poskytujúcom špeciálne poradenstvo. Preto bolo zo strany ÚPSVaR Trenčín ako kolízneho opatrovníka, ktorý háji predovšetkým záujem maloletých detí, odporúčané súdu, aby sa obe maloleté deti a ich rodičia takémuto poradenstvu podrobili. Zastáva názor, že právo maloletého dieťaťa vyjadriť svoj názor vo veciach, ktoré sa ho týkajú je jeho nepopierateľným právom. V konečnom dôsledku však posúdenie záujmu dieťaťa prináleží súdu. Jeho úlohou je korigovať predstavy a názory maloletého dieťaťa o tom, čo je pre neho za danej situácie vhodné a čo nie. Obe maloleté deti neboli v kontakte s otcom necelé štyri roky. Nemali možnosť získať nové, pozitívne zážitky s otcom, nemali možnosť odpozorovania mužského prvku spolupôsobenia rodiča v rámci školských i mimoškolských aktivít, ktoré z hľadiska nástupu pubertálneho vývinového štádia detí je nanajvyš vhodné. Verí, že aktívnym prístupom oboch rodičov, ktorí majú na zreteli predovšetkým dobro svojich detí a nie presadzovanie svojich záujmov pred záujmom detí, sa podarí dosiahnuť taký stav, ktorý zaručuje zdravý psychický i fyzický rast a vývoj u oboch maloletých detí. Na základe uvedeného ÚPSVaR Trenčín ako kolízny opatrovník maloletých detí ustanovený uznesením v tomto konaní a ktorý háji najlepší záujem maloletých detí, odporučil, aby Krajský súd v Trenčíne potvrdil rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/212/2014-500 zo dňa 2.10.2015 ako vecne správny.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti vo výrokoch I., II., III. a VI. ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Rozsudok súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bol návrh otca na uloženie povinnosti rodičom zaplatiť náklady za služby poskytnuté akreditovaným subjektom (výrok IV.) a návrh otca na predbežnú vykonateľnosť (V.) zamietnutý, odvolaním napadnuté neboli a preto v týchto výrokoch je rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

Podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení: uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo odbornému poradenstvu v špecializovaných zariadeniach.

Podľa § 37 ods.4 Zákona o rodine, na zabezpečenie účelu výchovného opatrenia alebo na zabezpečenie úpravy rodinných a sociálnych pomerov maloletého dieťaťa počas výkonu výchovného opatrenia podľa

odseku 2 alebo podľa odseku 3 súd môže rodičom dieťaťa, osobám, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej starostlivosti podľa § 45 alebo § 48, budúcim osvojiteľom, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do starostlivosti podľa § 103, osvojiteľom alebo poručníkovi, ktorý sa o maloleté dieťa osobne stará, uložiť a) povinnosť spolupracovať so zariadením podľa odseku 2 alebo podľa odseku 3, s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, neštátnym subjektom, b) inú povinnosť.

Podľa § 37 ods.6, 7,8 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z, ak súd rozhodne o uložení výchovných opatrení podľa odseku 3, môže ich vhodne a účelne spájať s výchovnými opatreniami uvedenými v odseku 2. Súd sleduje vykonávanie výchovných opatrení najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, neštátnym subjektom a s príslušným zariadením. Súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia priebežne tak, aby pred uplynutím obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení, zhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia. Súd zruší výchovné opatrenie, ak splnilo svoj účel. Ak je to v záujme maloletého dieťaťa, môže súd rozhodnúť o opakovanom uložení výchovného opatrenia alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia. Ak súd na základe zhodnotenia účinnosti výchovného opatrenia rozhoduje o opakovanom uložení výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o nariadení ústavnej starostlivosti podľa § 54, môže dočasne upraviť pomery maloletého dieťaťa do právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 28 ods.1 až 3 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti vykonáva jeden z rodičov, ak druhý z rodičov nežije, je neznámy alebo ak nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Platí to aj v prípade, ak jeden z rodičov bol pozbavený rodičovských práv a povinností, ak mu bol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený.

Z psychologického hľadiska cieľom výchovy dieťaťa jednoznačne je jeho všestranný vývoj na fungujúcu citovo a psychosociálne zrelú ľudskú osobnosť, s produktívnou sociálnou orientáciou. Dieťa má právo na zachovanie vzťahu k obidvom rodičom a je predovšetkým na nich, aby svojím správaním, najmä vzájomnou úctou a toleranciou vytvárali pri realizácii styku bezkonfliktné prostredie pre zdravý vývin dieťaťa.

Preskúmaním odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa v prejednávanej veci o uložení výchovných opatrení a o zmene zastupovania a spravovania majetku mal. detí, rozhodol správne a v súlade so zisteným skutkovým stavom.

Z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa, mal i odvolací súd za preukázané, že vzťahy medzi rodičmi maloletých detí a vzťahy medzi mal. deťmi a ich otcom sú vážne narušené. Otec sa s maloletými deťmi nestretáva viac ako štyri roky, pričom od roku 2011 do 17.9.2014 z dôvodu vedenia trestného konania proti nemu pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby, ktorý spáchal proti matke mal. detí. Z rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 27/52/2012 zo dňa 01.07.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/92/2014-777 zo dňa 17.09.2014 vyplýva, že otec detí bol uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) s použitím § 138 písm. b) Trestného zákona a za to bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, ktorý mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky, pričom mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej Andrey Zigovej (matky mal. detí) na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydla poškodenej mimo priblíženia sa v súvislosti s realizáciou rozhodnutia príslušných štátnych orgánov o stykoch obžalovaného s deťmi.

Ďalej mal odvolací súd, a to z výsledkov vykonaného znaleckého dokazovania za preukázané, že deti vnímajú pokus otca o obnovenie styku zo strany otca negatívne, a to z dôvodu ich "nastavenia" proti otcovi, ktorý je odsúdený za týranie matky v jej výchovnom prostredí a tiež z dôvodu nevhodného spôsobu kontaktu, ktorý zvolil otec detí. Pričom z posudku vyplynulo, že matka k obnoveniu vzťahu s otcom detí neprispieva, pričom z jej strany však nejde o obštrukciu, ale jej nesúhlas je odôvodnený prežitými negatívnymi skúsenosťami, je presvedčená, že stretávanie otca s deťmi na deti vplyva nepriaznivo, že deti si pamätajú, ako ju otec týral, pamätajú si ako ich bil a ako trpeli výkyvmi v jeho správaní. Zo záverov znaleckého posudku, kde znalkyňa odpovedá na súdom položené otázky, vyplýva,

že v záujme maloletých detí nie je vhodné pokračovať v odlúčení od otca, je potrebné ich vzťahy reparovať, pričom znalkyňa uviedla, že deti nie sú schopné zmeniť svoj postoj k otcovi, ak postoj nezmení matka a ak nebude tento svoj zmenený postoj prezentovať. Z vyjadrenia otca či už písomného, alebo ústneho na pojednávaní i z vyjadrenia matky detí je zrejmé, že spáchanie zločinu týrania blízkej osoby, inak povedané spáchaného domáceho násillia na svojej manželke a matke detí otec neofutoval, neuviedol si, že týmto trestným činom spáchaným voči matke detí sa dopustil súčasne aj nepriameho násillia voči svojim maloletým deťom. Na základe uvedeného mal aj odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa za to, že k zmene správania matky ako obete trestného činu týrania je potrebná v prvom rade zmena správania sa otca detí, priznania si jeho podielu viny na súčasnej situácii, ktorý je omnoho významnejší ako podiel zodpovednosti matky za to, že vzťahy medzi otcom a deťmi nefungujú a deti sa odmietajú s otcom stretávať. Matka detí je tá, ktorá sa vyrovnáva s vážnymi traumami, ktoré jej otec detí trestným činom spôsobil, a ktoré mali dopad aj na psychický vývoj detí a rozpad rodiny. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa správne zastával názor, že je potrebná reparácia vzťahov v rodine účastníkov a za účelom takejto reparácie, najmä vzájomných vzťahov medzi rodičmi a vzťahu medzi otcom a deťmi je potrebné absolvovať individuálnu psychoterapiu všetkých členov pôvodnej rodiny, s tým, že otec má terapiu podstúpiť ako prvý, čo je zrejmé i zo záverov znaleckého posudku. Súd prvého stupňa správne konštatoval, že bude záležať predovšetkým od schopnosti a ochoty otca dosiahnuť želané ciele, za ktoré v jeho prípade súd správne považoval uvedenie si rozsahu svojej zodpovednosti za narušenie vzťahov s maloletými deťmi, uznanie matky ako dobrého rodiča a ocenenie jej dobrej starostlivosti o deti, zlepšenie komunikácie s matkou detí ohľadne výchovy maloletých detí, osvojenie si rodičovských zručností vo vzťahu k maloletým deťom, príp. ďalšie. Matka sa zasa musí vyrovnáť s vážnymi traumami, ktoré jej a jej deťom otec spôsobil, v prípade pozitívnych reakcií detí na osobu otca neprejavovala nesúhlasné reakcie, v prípade konštruktívnej snahy otca o obnovenie vzťahu s deťmi, ktorý je v ich záujme, tomuto napomáhala a podporovala ho. Pričom odvolací súd zdôrazňuje, že vzhľadom na intenzitu narušenia vzťahov v rodine účastníkov, nemožno tieto vzťahy reparovať bez odbornej pomoci psychológa, čo je zrejmé i zo záverov znaleckého posudku.

Úlohu výchovných opatrení vo vzťahu k maloletým deťom vidí aj odvolací súd v obnovení ich vzťahu s otcom, ktorý bude v záujme mal. detí.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvého stupňa správne uložil výchovné opatrenie matke, otcovi i obom maloletým deťom a to v akreditovanom zariadení Orchidea, n.o., s tým, že časovo neobmedzil trvanie výchovného nariadenia, ani neurčil, v akých časových intervaloch sa majú rodičia s maloletými deťmi do zariadenia dostaviť a správne uviedol, že toto bude úlohou akreditovaného zariadenia, ktoré vypracuje pre daný prípad individuálny plán, s tým, že bude súdu v mesačných intervaloch podávať správy o priebehu výchovných opatrení, na základe ktorých súd zhodnotí ich účinnosť.

Súd prvého stupňa rozhodol správne i o zmene zastupovania maloletých detí a spravovaní ich majetku v zmysle § 28 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia, pričom otec detí nebol svojich rodičovských práv a povinností pozbavený, ani mu nebol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený, s výnimkou pozastavenia výkonu jeho styku s mal. deťmi počas trvania trestného stíhania, ktoré bolo skončené.

Čo sa týka námietky matky uvádzanej v odvolaní, že súd nerešpektoval názor detí, túto odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú, pričom v tejto súvislosti uvádza, že s prihliadnutím na čl. 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa a na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva je pri rozhodovaní potrebné prihliadať aj na preferencie samotných detí, ktoré získavajú na váhe so zvyšujúcim sa ich vekom. V tejto súvislosti však nemožno obchádzať to, že súd je súčasne povinný vytvoriť predpoklady pre dosiahnutie spravodlivej rovnováhy medzi dotknutými záujmami detí a oprávneného rodiča, aby prerušený kontakt mohol byť obnovený (porovnaj Nuutinen proti Fínsku), a to perspektívne. Z čl. 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa pritom nemožno vyvodit', že by názor dieťaťa, o ktorom je v súdnom konaní rozhodované, bol pre všeobecný súd zaväzujúci a že by sa nemohol od neho odchýliť. V opačnom prípade by totiž bolo akékoľvek súdne konanie nadbytočné, lebo by postačovalo, aby sa všetky dotknuté osoby a orgány dozvedeli o názore dieťaťa, a z neho by potom pri svojej rozhodovacej činnosti ďalej vychádzali.

Čo sa týka námietky matky uvádzanej v odvolaní, že otec má súdom stále uložený zákaz priblíženia sa k jej osobe, odvolací uvádza, že otcovi bola síce uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa

k nej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydlija, avšak mimo priblíženia sa v súvislosti s realizáciou rozhodnutia príslušných štátnych orgánov o stykoch otca s deťmi.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvého stupňa v predmetnej veci dostatočne zistil skutkový stav a správne vec právne posúdil, preto odvolací súd nepovažoval námietky matky mal. detí uvádzané v odvolaní za opodstatnené a rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdil.

Vo zvyšku ako bolo vyššie uvedené v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a žiadnemu z účastníkov neboli priznané trovy odvolacieho konania, nakoľko sa jedná o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.